

tekst jednolity

**Najwyższa Izba Kontroli
Delegatura w Rzeszowie**

Rzeszów, dnia kwietnia 2011 r.

**Pan
Lech Kotkowski
Regionalny Dyrektor
Ochrony Środowiska
w Rzeszowie**

LRZ-4114-06-01/2010
I/10/029

Na podstawie art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. *o Najwyższej Izbie Kontroli* (Dz. U. z 2007 r., Nr 231, poz. 1701 ze zm.), zwanej dalej ustawą o NIK, Najwyższa Izba Kontroli Delegatura w Rzeszowie przeprowadziła kontrolę Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Rzeszowie w zakresie wykonywania obowiązków wynikających z przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (Dz. U. Nr 199, poz. 1227 ze zm.) - w latach 2009-2010 (do 30 września).

W związku z kontrolą, której wyniki przedstawione zostały w protokole kontroli podpisanym w dniu 4 stycznia 2011 r. Najwyższa Izba Kontroli Delegatura w Rzeszowie, stosownie do art. 60 ust. 1 ustawy o NIK, przekazuje Panu Dyrektorowi niniejsze

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie z nieprawidłowościami kontrolowaną działalność. Nieprawidłowości dotyczyły realizacji zadań w zakresie wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przedsięwzięć.

W 2009 r. w ww. Wydziale prowadzono łącznie 676 spraw, w tym: 78 dotyczących wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przedsięwzięć, 20 dotyczących

uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięć i 578 (85,5%) dotyczących stwierdzenia obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

W 2010 r. liczba załatwianych spraw wynosiła 1230, w tym dotyczących: wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przedsięwzięć - 66, uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięć - 169 oraz stwierdzenia obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko - 990 (80,5%).

W 2009 r. 47 spośród 78 postępowań administracyjnych dotyczących wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przedsięwzięć trwało od 3 do 130 dni, 25 od 131 do 300 dni (32%), w tym powyżej 200 dni – 9, a 2 zakończono w terminie 310 i 322 dni od dnia wszczęcia postępowania. Do końca 30 września 2010 r. nie załatwiono 4 spraw dla, których okres trwania postępowania administracyjnego wynosił: 1013 dni (data wszczęcia postępowania 7 grudnia 2007 r.), 587 dni (data wszczęcia postępowania 13 lutego 2009 r.), 426 dni (data wszczęcia postępowania 24 lipca 2009 r.) oraz 270 dni (data wszczęcia postępowania 31 grudnia 2009 r.). Wszystkie sprawy nie załatwione z 2009 r. toczące się w 2010 r. dotyczyły dróg, tj.: *Przebudowy drogi wojewódzkiej Nr 890 Kuźmina - Krościenko, Budowy drogi G i Z odcinek ulicy Zręcińskiej do ul. Korczyńskiej w Krośnie, Przebudowy drogi wojewódzkiej nr 875 Mielec - Leżajsk na odcinku Kolbuszowa - Sokołów Młp. oraz Budowy drogi obwodowej Stalowej Woli i Niska w ciągu drogi krajowej nr 77 Lipnik - Przemyśl.*

Analiza dokumentacji 5 spośród 31 spraw o czasie załatwiania powyżej 130 dni wykazała m.in., iż w trzech sprawach wydłużony czas postępowania administracyjnego spowodowany był w znacznym stopniu przez inwestorów, którzy w 2 sprawach przedłożyli raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko po upływie 467 i 308 dni od daty wydania przez RDOŚ postanowienia o obowiązku jego sporządzenia (*Przebudowa drogi wojewódzkiej Nr 890 Kuźmina - Krościenko, Budowa drogi G i Z odcinek ulicy Zręcińskiej do ul. Korczyńskiej w Krośnie*, natomiast w jednej sprawie (*Przebudowa drogi wojewódzkiej Nr 875 Mielec - Leżajsk*) nie przedłożono do dnia 30 września 2010 r. (graniczna data okresu kontroli NIK) żadanego przez RDOŚ raportu pomimo, iż upłynęło 395 dni od daty wydania postanowienia o obowiązku sporządzenia tego dokumentu.

W ocenie Najwyższej Izby Kontroli w postępowaniach dotyczących przedsięwzięć: *Podłączenie odwiertu Nowosielec - 3(...)* oraz *Magistrala wodociągowa z Rymanowa do Zakładu Uzdatniania Wody w Iskrzyni* wystąpiły przerwy czasowe nie wynikające z uzasadnionych okoliczności, ani z winy inwestora. W sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przedsięwzięcia *Podłączenie odwiertu Nowosielec -*

3(...) stwierdzono następujące, niezasadnie wydłużone okresy postępowania: od daty wpływu Raportu do daty podjęcia postępowania upłynęło 28 dni, od daty podjęcia postępowania do wystąpienia do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego o wydanie opinii w zakresie uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia upłynęło również 28 dni, od daty wpływu opinii PPIS do daty wydania Obwieszczenia informującego strony postępowania o zgromadzeniu koniecznej dokumentacji do wydania decyzji - upłynęły 22 dni, a od daty wydania ww. Obwieszczenia do daty wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przedsięwzięcia upłynęło 61 dni.

W postępowaniu administracyjnym dotyczącym przedsięwzięcia *Magistrala wodociągowa z Rymanowa do Zakładu Uzdatniania Wody w Iskrzyni* omyłkowo wysłano pismo do PPIS w Krośnie o wydanie opinii o konieczności sporządzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko na adres Powiatowej Stacji Sanitarno- Epidemiologicznej w Mielcu, co oddaliło termin wydania wnioskowanej decyzji o 31 dni. Po otrzymaniu w dniu 31 lipca 2009 r. opinii PPIS stwierdzającej brak potrzeby sporządzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, Regionalny Dyrektor dopiero po upływie 60 dni, w dniu 30 września 2009 r. zwrócił się do inwestora o uzupełnienie karty informacyjnej, a po uzyskaniu uzupełnienia (13 października 2009 r.) w dniu 31 grudnia 2009 r. (po upływie następnych 78 dni) wydał postanowienie stwierdzające brak konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania inwestycji na środowisko. Obwieszczenie o skompletowaniu dokumentacji do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zostało wydane w dniu 22 lutego 2010 r. (po upływie 52 dni od wydania postanowienia z dnia 31 grudnia 2009 r.), a wnioskowana przez inwestora decyzja w dniu 30 marca 2010 r.

Przyczynami stwierdzonych przez NIK przerw w prowadzonych postępowaniach administracyjnych było głównie duże obciążenie pracowników prowadzonymi sprawami (od 16 do 47) oraz fakt, iż wiele postępowań dotyczyło przedsięwzięć przewidzianych do dofinansowania z Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko, które były załatwiane *priorytetowo*, gdyż opóźnienia w załatwieniu tych spraw spowodowałyby brak możliwości uzyskania dofinansowania przez inwestorów.

W 2010 r. zarejestrowano 63 sprawy dotyczące wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięć spośród, których ostatecznie załatwiono zaledwie 15 (24%) w terminie od 14 do 179 dni od daty wszczęcia postępowania.

Czas załatwiania powyżej 100 dni 6 spraw (pozycje ewidencji: 3, 5, 12, 14, 17, 18) wynikał z wydłużonego okresu analizy zapisów w karcie informacyjnej, spowodowanego częstym (od 1 do 4 razy) wzywaniem inwestorów do jej uzupełnienia, występujących

nieuzasadnionych przerw w poszczególnych etapach postępowaniach i nadmiernym obciążeniem pracowników prowadzonymi równocześnie postępowaniami. Na przykład: dla przedsięwzięcia *Budowa sieci kanalizacji sanitarnej w miejscowości Załuż i Wojskie z tranzytem ścieków do istniejącej kanalizacji sanitarnej w miejscowości Bykowce oraz budowa sieci wodociągowej w miejscowości Bykowce i Załuż, Gmina Sanok* od daty wpływu wniosku o wydanie decyzji środowiskowej do daty wezwania inwestora o uzupełnienie karty informacyjnej upłynęło 39 dni. Po przedłożeniu uzupełnienia w dniu 28 kwietnia 2010 r., RDOŚ po upływie 23 dni wystąpił do PPIS o wydanie opinii o potrzebie przeprowadzenia oceny oddziaływania inwestycji na środowisko. W postępowaniu dotyczącym przedsięwzięcia *Poprawa dostępności linii kolejowej poprzez przebudowę niektórych elementów infrastruktury na odcinku linii kolejowej Nr 108 Stróże - Krościenko*, od daty wpływu wniosku do daty wezwania inwestora o uzupełnienie karty informacyjnej upłynęło 30 dni, a do daty wystąpienia do PPIS o stosowną opinię – 42 dni. Inwestor uzupełnił kartę w ciągu 6 dni. Po wydaniu przez RDOŚ postanowienia o braku konieczności sporządzenia oceny (20 sierpnia 2010 r.), jeszcze trzykrotnie wzywano inwestora o uzupełnienie karty inwestycyjnej i dopiero 21 września 2010 r. wydano wnioskowaną decyzję.

Na koniec września 2010 r. 48 postępowań (76%) trwało od 2 do 235 dni od daty wszczęcia postępowania, w tym czas realizacji powyżej 100 dni dotyczył 10 spraw.

W Wydziale Ocen Oddziaływania na Środowisko (WOOŚ) na początku 2009 r. zatrudnionych było 6 osób, stan ten został zwiększony w czerwcu do 14 i do końca 2009 r. do 15 osób. W 2010 r. (stan na 30 września) zatrudnienie w RDOŚ nie uległo zmianie za wyjątkiem dyrekcji (wzrost o 1 etat).

W ocenie Najwyższej Izby Kontroli zatrudnione w wydziałach merytorycznych RDOŚ osoby posiadały odpowiednie wykształcenie do realizowanych w tych Wydziałach zadań. W WOOŚ staż pracy tylko 5 osób był niski i wynosił od 1 do 3 lat, a dla pozostałych pracowników kształtował się od 4 do 6 lat (5 osób), od 12 do 14 lat (3 osoby) i powyżej 20 lat (2 osoby).

Najwyższa Izba Kontroli stwierdza, iż jedną z przyczyn nieterminowego załatwiania spraw była oprócz wymienionych wyżej przyczyn również niedoskonała organizacja pracy w RDOŚ, szczególnie w kontrolowanym Wydziale. Wskazuje na to m. in. zbyt duża liczba prowadzonych w WOOŚ spraw przez jednego pracownika, przy właściwym przygotowaniu zawodowym wszystkich pracowników i w większości znacznym stażu pracy zatrudnionych w tym Wydziale osób.

W badanym okresie do Regionalnego Dyrektora wpłynęły łącznie 43 sprawy dotyczące budowy ekranów akustycznych oraz ekranów akustycznych i zjazdów do posesji, zlokalizowanych wzdłuż drogi krajowej nr 4 na odcinku Machowa-Łańcut.

Wniesione do RDOŚ pisma zawierały m. in.: protest i brak zgody na montaż ekranów przed nieruchomością skarżącego (20 skarg, w tym 16 od podmiotów prowadzących działalność gospodarczą), prośbę o zamianę planowanego rodzaju ekranu pełnego na przeźroczysty (6), zamontowanie ekranów, gdyż nie przewidziano zabezpieczenia nieruchomości przed hałasem (4), zmianę decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację inwestycji w zakresie miejsca montażu i rodzaju ekranów (7).

Najwyższa Izba Kontroli negatywnie ocenia niewykonanie zaleceń z dwóch decyzji Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, wydanych po złożeniu odwołań od decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Rzeszowie.

GDOŚ decyzjami z dnia 11 maja 2009 r. (DOOŚidk-027/232-2/207/09/PD-3 oraz DOOŚidk-027/232-2/206/09/PD-4) uchylił wydane przez RDOŚ w Rzeszowie decyzje i przekazał sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji. Do dnia 30 września 2010 r. RDOŚ w Rzeszowie nie podjął żadnych, skutecznych działań w celu wykonania orzeczeń z decyzji GDOŚ zwłaszcza, iż od dnia 11 czerwca 2010 r. był już w posiadaniu pełnej dokumentacji przedmiotowych spraw, która poprzednio znajdowała się w Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska. Nie do przyjęcia są przywołane w wyjaśnieniach Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Rzeszowie przyczyny niewykonania orzeczeń, a mianowicie duża liczba prowadzonych spraw i wpływających wniosków z zakresu ocen oddziaływania na środowisko w związku z ubieganiem się Inwestorów o dofinansowanie inwestycji ze środków z Funduszy Unii Europejskiej oraz dokonywanie analiz dokumentacji inwestycji o charakterze strategicznym dla rozwoju regionu (m. in. budowa autostrady A4 i drogi ekspresowej S-19) wymagających zaangażowania ze strony międzywydziałowych zespołów pracowników RDOŚ.

Obowiązek wykonania ekranów akustycznych przez inwestora (Generalną Dyrekcję Dróg Krajowych Oddział w Rzeszowie) wynikał z ustaleń ostatecznej decyzji Wojewody Podkarpackiego o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji ww. przedsięwzięcia znak: ŚR.IV-6613/110/05/06 z dnia 20 czerwca 2006 r. W załączniku nr 3 do tej decyzji wyszczególniono dla każdego odcinka drogi: nr ekranu, orientacyjną lokalizację początku ekranu (kilometraż), długość ekranu (w przybliżeniu w metrach), stronę drogi (prawa, lewa),

rodzaj ekranu (modułowy (zielony) lub przeźroczysty). Kontrola wykazała, że dane zawarte w załączniku nr 3 były zgodne z ustaleniami Raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, sporządzonego przez Biuro Ekspertyz i Projektów Budownictwa Komunikacyjnego *EKKOM Sp. z o.o.* w Krakowie w 2005 r. i uzupełniony Aneksiem Nr 2 do Raportu z maja 2006 r. Wprowadzone w trakcie postępowania administracyjnego w sprawie wydania decyzji środowiskowej zmiany w *Raporcie Machowa-Łańcut* dotyczyły parametrów ekranów zalecanych dla analizowanego odcinka drogi krajowej nr 4 oraz liczby budynków zlokalizowanych przy tej drodze, dla których zaproponowano wymianę okien (378).

Ustalono, iż w odpowiedziach kierowanych przez RDOŚ - informowano zainteresowanych, że ekrany akustyczne wbudowane są zgodnie z ustaleniami zawartymi w ww. decyzji Wojewody Podkarpackiego oraz ustaleniami oceny oddziaływania na środowisko planowanego przedsięwzięcia zawartej w *Raporcie o oddziaływaniu na środowisko*.

Skarga złożona przez mieszkańców miejscowości Lubzina dotyczyła zamontowania ekranów dźwiękochłonnych przy wyjeździe z drogi gminnej na krajową nr 4 w sposób powodujący zagrożenie życia wyjeżdżających z drogi gminnej. Domagano się usunięcia lub zmiany lokalizacji ekranu przy zjeździe oraz wskazywano, że w niedalekiej odległości od zjazdu zabezpieczono budynek mieszkalny tylko poprzez wymianę okien. Właściciel firmy ZPM Golemb - Sławomir Golonka jako załącznik do wniesionej kolejnej skargi w tej samej sprawie (niemontowania ekranów przed nieruchomością, na której była prowadzona działalność gospodarcza) dołączył kserokopię pisma Aleksandra Kontka –inspektora nadzoru budowy ekranów z dnia 9 września 2009 r. skierowanego do inż. Rezydenta Janusza Lotz, z którego wynikało, że nie wszystkie ekrany zostały zamontowane zgodnie z decyzją Wojewody, a 98 m ekranów w ogóle nie zostało zamontowane w miejscach ustalonych w planie budowy, ze względu m. in. na kolizje z *uzbrojeniem podziemnym, nadziemnym, bramami, ogrodzeniami, zjazdami itp., jak również w wyniku wydania decyzji przez GDDKiA Oddział w Rzeszowie na zjazdy do posesji po wykonaniu Projektu Wykonawczego na Ekrany Akustyczne*. Przeprowadzone w trakcie kontroli NIK oględziny drogi krajowej nr 4 na odcinku Pilzno - Kraczkowa, pod względem montażu ekranów akustycznych w 9 miejscach, wynikających z pism osób wnoszących zastrzeżenia do ich lokalizacji i rodzaju wykazały, iż w 4 przypadkach wykonano ekrany niezgodnie z decyzją Wojewody. Różnice dotyczyły długości ekranów - krótsze niż w decyzji Wojewody Podkarpackiego lub ich brak - oraz ich rodzaju, tj. nieprzeźroczyste zostały zamienione na przeźroczyste. Jednocześnie stwierdzić należy, że zmiany powyższe w części były zgodne z żądaniami osób wnoszących swoje

uwagi i zastrzeżenia co do zasadności ich montowania i rodzaju. W związku z powyższym całkowicie nieuprawnione było dokonywanie przez Regionalnego Dyrektora jednoznacznych stwierdzeń w pisemnych odpowiedziach na skargi zainteresowanych osób, iż budowane ekrany akustyczne zgodne są z postanowieniami ww. decyzji oraz ustaleniami Raportu o oddziaływaniu na środowisko przedmiotowego przedsięwzięcia i nie ma możliwości zmiany postanowień tej decyzji w obecnym stanie prawnym.

W skargach właściciele nieruchomości oraz Zbigniew Kołomyja przedstawiciel Stowarzyszenia Zieloni Rzeczypospolitej Polskiej w Łańcucie stawiali również zarzut, że o budowie ekranów dowiedzieli się dopiero od ekipy przygotowującej ich montaż. W odpowiedzi Regionalny Dyrektor informowała o przeprowadzonym postępowaniu administracyjnym z udziałem społeczeństwa oraz konsultacjach społecznych przeprowadzonych przez inwestora w dniach od 20 grudnia 2004 r. do 7 stycznia 2005 r. stwierdzając równocześnie *że informacja o toczącym się postępowaniu w sprawie wydania przedmiotowej decyzji, jak i wydaniu decyzji została dostarczona wszystkim zainteresowanym w sposób prawidłowy.*

W kontroli ustalono, iż Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad Oddział w Rzeszowie (GDDKiA) przeprowadziła konsultacje społeczne dotyczące ww. przedsięwzięcia w okresie od 20 grudnia 2004 r. do 7 stycznia 2005 r., tj. 11 miesięcy przed złożeniem wniosku do Wojewody o wydanie decyzji środowiskowej. W ogłoszeniu opublikowanym przez GDDKiA w Rzeszowie w dniu 16 grudnia 2004 r. w dwóch gazetach lokalnych (*Nowiny* i *Gazeta Wyborcza*) poinformowano m. in., że *roboty związane z rekonstrukcją będą miały charakter robót remontowych i robót o charakterze przebudowy realizowanych w granicach istniejącego pasa drogowego.* Rekonstrukcja drogi polegać będzie m. in.: na likwidacji kolejin i wzmocnieniu jezdni do nacisku 115 kN/oś, lokalnej korekcie parametrów geometrycznych drogi, przebudowie lub budowie zjazdów, zatok autobusowych, przejść pieszych, chodnika, przepustów i skrzyżowań oraz zmianach w organizacji ruchu z wprowadzeniem elementów poprawy bezpieczeństwa ruchu drogowego i wykonaniu robót towarzyszących. Ogłoszenie nie zawierało informacji, że wzdłuż drogi będą montowane zabezpieczenia przeciwhałasowe (okna i ekrany).

Najwyższa Izba Kontroli stwierdza, że tak sformułowana informacja u większości zainteresowanych podmiotów mogła nie budzić niepokoju i reakcji powodującej szczególne zainteresowanie przebudową drogi, na co wskazuje brak wniosków i uwag dotyczących budowy ekranów w okresie toczącego się postępowania o wydanie ww. decyzji środowiskowej.

Z przeprowadzonych konsultacji na zlecenie inwestora zostały sporządzone dwa raporty: dotyczący odcinka drogi Machowa - Rzeszów opracowany przez Biuro Inwestycyjno-Projektowe *INPRO* Jerzy Stręk w Krakowie oraz odnoszący się do odcinka Rzeszów - Łącut sporządzony przez Pracownię Studiów i Projektów Drogowych *KLOTOIDDA s.c.* w Krakowie. W obu raportach znajdowały się m. in. kserokopie ogłoszeń zamieszczonych na stronie internetowej GDDKiA o zakresie robót na terenie poszczególnych gmin. Określony zakres realizacji inwestycji wzdłuż odcinka Machowa - Rzeszów nie zawierał informacji o zamiarze budowy ekranów akustycznych. Dla odcinka Rzeszów - Łącut ogłoszenia na stronie internetowej GDDKiA, dotyczące robót na terenie Gmin: Krasne, Czarna, Łącut oraz Miasta Łącut zawierały wzmiankę przed iloma budynkami staną ekrany akustyczne (odpowiednio 17, 0, 1 i 10) oraz o liczbie budynków, w których zostaną wymienione okna od strony drogi (odpowiednio w 40, 1, 31 i 51). W obu raportach nie odnotowano ani jednego wniosku stron dotyczącego zabezpieczeń akustycznych. W decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia z dnia 20 czerwca 2006 r. dla odcinka Rzeszów – Łącut przewidziano budowę 54 ekranów.

Najwyższa Izba Kontroli stwierdza, że postępowanie o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia *Przebudowa drogi krajowej nr 4 Jędrzychowice – Korczowa na odcinku Machowa – Łącut* zostało wszczęte w dniu 2 grudnia 2005 r. Wojewoda informował na bieżąco społeczeństwo o prowadzonym postępowaniu administracyjnym m. in. poprzez przesłanie zawiadomień, ogłoszeń i obwieszczeń do urzędów gmin i miast na terenie, których była realizowana inwestycja, w celu upublicznienia ich treści w sposób zwyczajowo przyjęty. Ogłoszenie z dnia 4 kwietnia 2006 r. zawierało informację, iż w dniach od 12 kwietnia do 4 maja 2006 r. każdy może się zapoznać z wnioskiem, Raportem oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz innymi dokumentami zebranymi w przedmiotowej sprawie w PUW. W tym samym terminie można było zgłaszać uwagi dotyczące przedmiotowego wniosku. Informacje te zostały również upublicznione na tablicy Ogłoszeń PUW i stronie internetowej PUW. W trakcie postępowania administracyjnego do Wojewody wpłynęły zaledwie trzy wnioski dotyczące ekranów akustycznych: wniosek mieszkańców osiedla przy ul. Kruczej w Dębicy o wykonanie zabezpieczeń przeciwhałasowych, wniosek Muzeum Lalek w Pilźnie o zmianę ekranu na wymianę okien w celu udostępnienia widoczności całorocznej ekspozycji wokół budynku oraz wniosek dwóch właścicieli działek w Parkoszu o niemontowanie ekranów przed ich nieruchomościami. Wojewoda przed wydaniem decyzji środowiskowej wezwał inwestora do uzupełnienia *Raportu* w zakresie emisji hałasu do środowiska, w tym analizy dotyczącej

budowy ekranów akustycznych w miejscach zespołów zabudowy mieszkaniowej. Końcowa wersja *Raportu* została opracowana w maju 2006 r. Raporty z przeprowadzonych przez inwestora konsultacji społecznych były częścią dokumentacji prowadzonego postępowania o wydanie ww. decyzji środowiskowej.

W ocenie Najwyższej Izby Kontroli brak wyraźnej, jednoznacznej informacji o budowie ekranów w ogłoszeniach prasowych miał wpływ na brak zainteresowania stron wnoszących skargi do RDOŚ realizacją tej inwestycji.

W ocenie Najwyższej Izby Kontroli Regionalny Dyrektor posiadając pełną dokumentację dotyczącą wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację *Przebudowy drogi nr 4 (...)* nie dołożył starań w celu szczegółowego zapoznania się z tymi dokumentami, wszystkimi okolicznościami wskazanymi przez skarżących i nie dokonał oceny realizacji przez inwestora decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach z dnia 20 czerwca 2006 r.

W kontroli ustalono, że Regionalny Dyrektor odpowiedział na skargę mieszkańców miejscowości Lubzina - przekazaną do RDOŚ przez Wojewodę w dniu 11 lutego 2010 r. pismem z dnia 25 marca 2010 r. zawierającym informacje jak w pismach skierowanych do innych skarżących, opisanych wyżej. Reakcją mieszkańców Lubziny było przesłanie kolejnego pisma do RDOŚ (data wpływu 24 kwietnia 2010 r.), w którym zarzucono Regionalnemu Dyrektorowi, że przedmiotowa skarga nie została załatwiona zgodnie z jej treścią i wniesiono o niezwłoczne udzielenie odpowiedzi. Do dnia rozpoczęcia kontroli Regionalny Dyrektor nie odpowiedział na ww. skargę, tłumacząc powyższe zaniedbanie pracownika oraz stwierdzając, że pismo RDOŚ z dnia 25 marca stanowiło odpowiedź na zadane pytania przez skarżących. Mieszkańcy Lubziny w piśmie z dnia 29 stycznia 2010 r. wskazywali utrudnienia i zagrożenia dla uczestników ruchu drogowego wyjeżdżających z drogi gminnej na krajową nr 4, spowodowane lokalizacją ekranu akustycznego bezpośrednio przy wyjeździe. Wnioskowali o zmianę lokalizacji ekranu lub jego usunięcie. Wskazywali również, że w innej części Lubziny, gdzie była możliwość wybudowania ekranów wymieniono w domach okna.

Przeprowadzone w trakcie kontroli oględziny wykazały, że zrealizowane w miejscowości Lubzina ekrany akustyczne, po prawej stronie drogi nr 4 w kierunku Machowa - Łañcut utrudniają bezpieczny wyjazd (włączanie się do ruchu) na przedmiotowej drodze. Pomimo zainstalowania luster oraz w jezdni słupków, warunki wyjazdu z dróg podporządkowanych są nadal niebezpieczne. Przy wyjazdach znajdujących się od strony Dębicy dodatkowym utrudnieniem jest fakt, iż nadjeżdżające drogą nr 4 pojazdy nie są

widoczne ze względu na zakręt. Dodatkowym elementem wpływającym na bezpieczeństwo w ruchu drogowym na tym odcinku drogi są niezbyt szerokie pasy ruchu (jezdnie) w obu kierunkach. Poruszające się po drodze pojazdy ciężarowe „TIR” zajmowały prawie całą szerokość jezdni. Pasy ruchu w obu kierunkach oddzielone są wydzielonymi wysepkami bezpieczeństwa, na których w dniu oględzin parkowały pojazdy samochodowe. W powyższych okolicznościach, warunki atmosferyczne jak mgła, deszcz, śnieg powodują wzrost zagrożenia.

Przedstawiając Panu powyższe oceny i uwagi, Najwyższa Izba Kontroli wnosi o:

1. Zapewnienie podejmowania kolejnych czynności w postępowaniach dotyczących wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przedsięwzięć bez zbędnej zwłoki, zgodnie z zasadami zawartymi w art. 12 kpa.

Najwyższa Izba Kontroli Delegatura w Rzeszowie, na podstawie art. 62 ust. 1 ustawy o NIK, oczekuje w terminie 14 dni, od daty otrzymania niniejszego wystąpienia pokontrolnego, informacji o sposobie wykorzystania uwag i wykonania wniosków, bądź o podjętych działaniach w celu realizacji wniosków lub o przyczynach niepodjęcia takich działań.

Stosownie do art. 61 ust. 1 ustawy o NIK, w terminie 7 dni od dnia otrzymania niniejszego wystąpienia pokontrolnego przysługuje prawo złożenia do dyrektora Delegatury Najwyższej Izby Kontroli w Rzeszowie umotywowanych zastrzeżeń w sprawie ocen, uwag i wniosków zawartych w tym wystąpieniu.

W razie zgłoszenia zastrzeżeń, termin nadesłania informacji, o której mowa wyżej, liczy się od dnia otrzymania ostatecznej uchwały.